

Tatranská sezóna Miša Sabovčíka

(Pozn. Obrázky budú čoskoro uverejnené na webe Jamesu.)

Zima v Tatrách bola veľmi „zaujímavá“, čo sa podmienok týka. Hneď 18.11.2011 som sa s Adamom vrhol spraviť novú cestu v Čiernej Javorovej doline na Malú Snehovú vežu. Dva dni sme bojovali so suchými trávami. V jedenástej dĺžke Adam spadol a odtrhol sa mu cepín. Zostúpili sme dole, nič nestrácame vrátíme sa späť. Cestu máme rozrobenú zatiaľ v obtiažnosti M7.

Obr.1 Adam v ťažkom traverze vrta nit 11dĺžka

Obr.2 piata dĺžka za M7

V decembri som sa vybral s Erikom Rabatinom opäť do Čiernej Javorovej a vyliezli sme cesty Tatarka – Jurečka IV+/V-, a neskôr Old Scout V+

Obr.3 Mišo v ceste Tatarka-Jurečka

Obr.4 Erik v ceste Old scout

Potom prišiel Silvester a my vieme, že liezť sa bude dať iba pred silvestrovskou nocou. Na Brnčalku prichádzame v predstihu a 30.12. v zložení Ja, Adam Kadlečík a Lukáš Meňhart preliezame voľne cestu Elegancia M7+ a na ďalší deň La šarapatu M7.

Btw: Citujem čo o mne po novom roku napísali bratia Češi na svojom blogu <http://casnacaj.blogspot.com/2012/01/asikovo-novorocni-pomysleni.html>

Stejně se pak zjevil *bůh* a ukázal jak je zatvrzelej a jak bude těžké dostat mojí vize... Během dvou dnů ten chobot ve trojce vylez *Eleganciu*, *La Šarapatu* a ještě nonstop pokračoval v novoroční pitce, bychom ho s kompanií potkali ještě v devět ráno při nástupu k snídani. Já myslel, že jen Košičania môžu konkurovať prvni lize sovětů. Naopak tímto výkonem Spišiaků bych Miša nominoval nejen do repre lezbecké, ale i žúrovací. Ten hoch jistě ví kde má *kanec piču!* A proti takým se pak vše hůře dotahuje do konce, natož do toho nasládce hořkého... *Konec příkladu.*

Obr.5 Mišo kľúčová dĺžka cesty Elegancia

Obr.6 Lukáš v ceste Elegancia

Obr.7 Adam v ceste Elegancia

V trojke sa nám to osvedčilo a tak sa neskôr vraciame na Brnčalku s úmyslom vyliezť cestu Beneš-Súlovský V+/A2. Za dva dni sme ledva vyliezli 5 dĺžok. Takú ťažkú vyrovnanú a morálovú cestu sme dlho neliezli. Obtiažnosť bola do M7. Náš neúspech môžeme zvaliť hlavne na zlé podmienky.

Obr.8 Mišo v ceste Beneš-Súlovský

Obr.9 Adam v Beneš-Súlovský

Obr.10 v Beneš-Súlovský

Potom prišlo sústredenie, podmienky hore sú stále zlé. So Smolom sa šantíme na tisoivských ľadíkoch – Mrozek, Adin úsmev a Oči plné ľadu. Na ďalšie podnikanie nás povzbudila pomoc pri organizácii

afterpárty ženského medzinárodného zrazu horolezkýň na Lysej poľane ☺. Hore v Bielovodskej som mal veľké oči, nemá má už kto krotiť. Pokúšame sa o voľný prelez Diretisimy na Kačacieho mnícha. Podmienky nás sklamali, no aspoň sme si nacvičili kľúčovú dĺžku k voľnému prelezu cca M9. V príjemnej chatovej atmosfére pri peci a večne vriacom čaji prežívame ďalšie dni. Nakoniec sa hecneme a aj napriek veľkej zime balíme veci na bivak a ideme vydrtiť novú líniu na Kačacieho mnícha. Po prvom dni tri ťažké dĺžky do M7 a bivak v mínus 27°C. Druhý deň sa dostávame k myslenému najťažšiemu úseku našej línie, no tá krásna previsnutá škára už dávno nie je panenská. Začínam v nej hákovať, cvakám frend, starú skobu, ktorá vyzerá dôveryhodne, stúpam do čakana, ktorý mám zaťatý v machoch, zakladám ďalšieho frenda a zrazu padám a trhám všetko čo mám založené. Kú..a prečo? Vystrašený a o to viac navnadený doleziem späť ku štandu. Chcem pokračovať ďalej, no keď sa prebudím zo šoku zistím, že to nepôjde. Ľavý bok ma po páde neskutočne bolí. Radšej sme zlanili a ledva som doskackal na chatku.

Obr.11 Mišo v prvej dĺžke prvovýstupu za M7

Obr.12 Lukáš tretia dĺžka za M7

Obr.13 zakreslená nová línia

Po krátkej rehabilitácii sa nám 4.3. podaril s Erikom konečne pekný výkon. V Javorovej doline sme čistým štýlom (M7-) preliezli cestu zárezom na rohový hrebeň pôvodne V-/A1. Po 10 hodinách lezenia sme sa dostali do Predného rohového sedla. Pekná odmena takmer na konci sezóny.

Obr.14 bivak v Javorovej doline

Obr.15 Cesta zárezom

Obr.16 Nákres cesty zárezom/komínom